

Не лаком' се, па не тражи блага,
 Тражиш блага, па ћеш наћи врага.
 Већ ме подај, ког ја добро знадем,
 Ког ја знадем и вољу имадем;
 Ког ја мислим, ти ћеш добро знати —
 Ти си добра, па ћеш мене дати,
 Мене дати, њега зетом звати —
 Он ће, нано, тебе поштовати.

*

69.

Ала ми је терет на савитку,
 На савитку, где остављам дику!
 Кући идем, а све натраг гледим,
 Натраг гледим, морам да се једим;
 Оста дика, осташе ми друге,
 А ја идем кући пуна туге;
 Кући идем, јер ме зове брата,
 Има више већ од пола сата;
 А кад кући, ја у кревет лежем,
 Очи моје ја марамом вежем;
 Ал' залуду — не могу заспати,
 До по ноћи морам уздисати
 За савитком и за мојом дицом.

*